Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26554
Copyright: Admont, Benediktinerstift

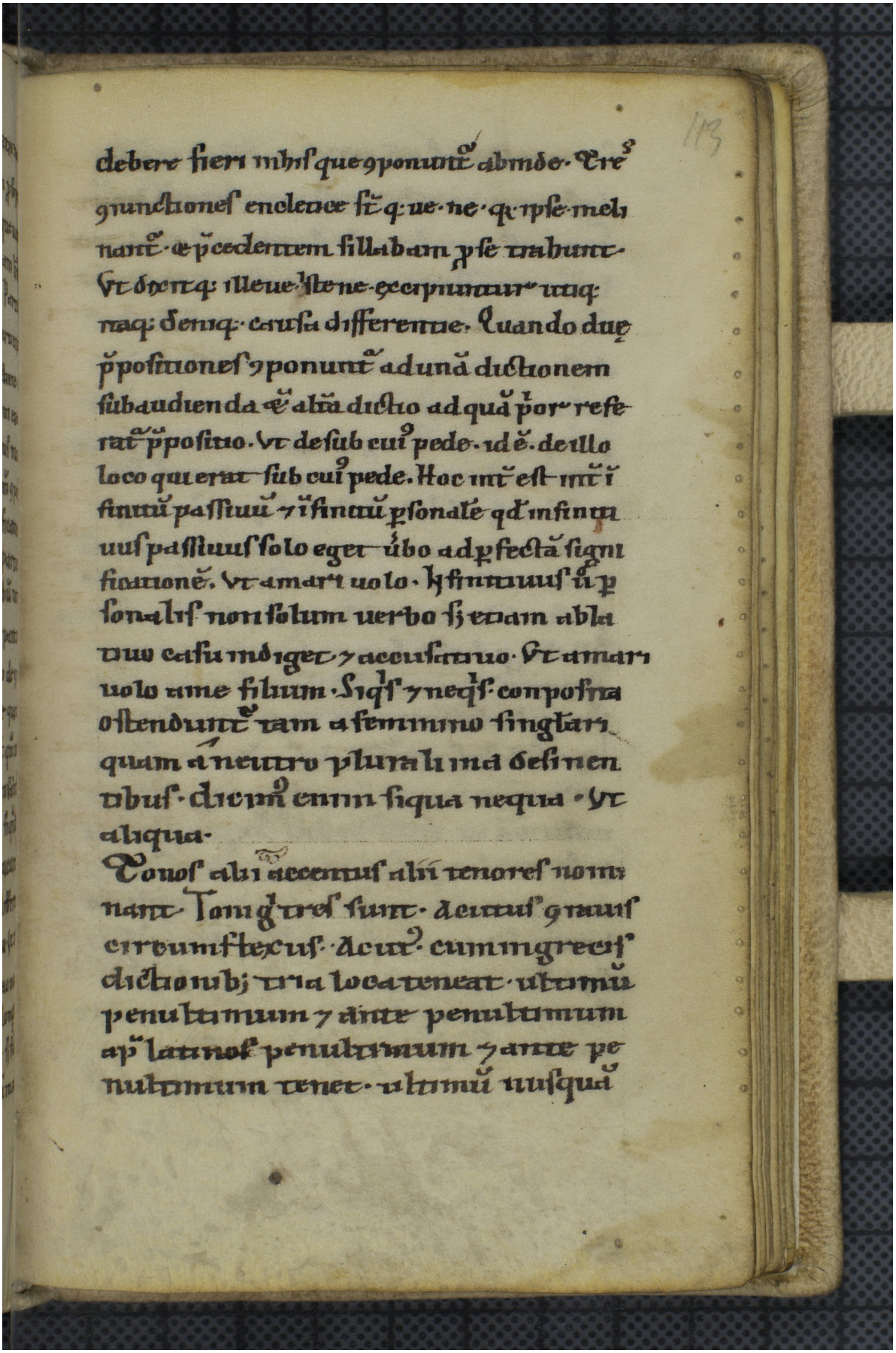

113

debere fieri mhis que ponunt abmdo. Tre
gunctiones enclenice sit q: ue. ne. q: ipse meli
nant. e p̄cedentem sillabam p se trahunt.
Vt dicenq: illeue. iste ne. eccepiuntur uuq:
naq: denq: causa differentie. Quando due
p̄positiones ponunt ad una dictionem
subaudienda e alia dictio ad qua por refe
rat p̄positio. Vt de sub cui pede. id e. de illo
loco querat sub cui pede. Hoc int est int i
finitu passiuu i finitu p̄sonale qd infinitu
uus passiuus solo eget ubo ad p̄fecta signi
ficatione. Vt amari uolo. Hi finitiuus u p
sonalis non solum uerbo sj etiam abla
tiuo casu indiget accusatiuo. Vt amari
uolo ame filium. Siqs neqs conposita
ostendunt tam a femmino singlari
quam a neutro plurali ina desinen
tibus. dicim enim siqua nequa. Vt
aliqua.

Tonos alii accentus alii tenores nomi
nant. Tonigtres sunt. acutus gauus
circumflexus. acutus cum in greci
dictionibj tria loca teneat. ultimu
penultimum ante penultimum
ap latinos penultimum ante pe
nultimum tenet. ultimu nusqua